

BOSNA I HERCEGOVINA
REPUBLIKA SRPSKA
VRHOVNI SUD REPUBLIKE SRPSKE
Broj: 11 0 U 015080 15 Uvp
Banja Luka, 02.3.2018. godine

Vrhovni sud Republike Srpske, u vijeću sastavljenom od sudija, Vesne Antonić kao predsjednice vijeća, te Smiljane Mrše i Strahinje Ćurkovića kao članova vijeća, uz sudjelovanje zapisničara Mire Mačkić, u upravnom sporu po tužbi Udruženja građana „Borba protiv korupcije BiH“ Transparency International Bosne i Hercegovine Banjaluka, Ulica Gajeva broj 2, koje zastupa

(u daljem tekstu: tužilac), protiv akta broj 21.01/052-227-1/14 od 15.8.2014. godine, tužene Republičke uprave za geodetske i imovinsko pravne poslove, Republike Srpske, Banjaluka, u predmetu pristupa informacijama odlučujući o zahtjevu tužene za vanredno preispitivanje presude Okružnog suda u Banjaluci broj 11 0 U 015080 14 U od 28.5.2015. godine, u sjednici vijeća održanoj dana 02.3.2018. godine, donio je

PRESUDU

Zahtjev se odbija.

Образложење

Pobijanom presudom, u stavu 1. izreke, uvažanjem tužbe poništen je uvodno označeni akt tužene, kojim je odbijena žalba tužioca izjavljena protiv prvostepenog rješenja broj 21.01/052-227-1/14 od 23.7.2014. godine, a kojim je odbijen zahtjev tužioca za pristup informacijama, odnosno dostavljanje kopija svih ugovora o djelu zaključenim sa fizičkim licima na angažovanju u radu Komisija za izlaganje na javni uvid podataka o nekretninama i utvrđivanju prava na nekretninama na teritorijama opština Republike Srpske, tokom 2012. i 2013. godine. Stavom 2. izreke te presude, tužena je obavezana da tužiocu naknadi troškove upravnog spora u iznosu od 877,50 KM, u roku od 30 dana od primitka presude.

Uvažanje tužbe i poništenje osporenog akta sud je obrazložio stavom da je tužena nepravilno odbila dostavljanje tužiocu kopija ugovora o djelu zaključenim sa fizičkim licima tokom 2012. i 2013. godine, neosnovano pravdajući takvu odluku da se radi o izuzecima zbog kojih se ne mogu dostaviti traženi podaci, jer da su podaci o broju zaključenih ugovora o djelu i vrsti ugovorenih poslova u 2012. i 2013. godini sasvim dovoljne i kao takve da sadrže tražene podatke. Suprotno takvoj odluci tužene sud nalazi da javnost treba da zna, odnosno ima saznanja o transparentnosti rada i izdvojenim budžetskim sredstvima za realizaciju pomenutih ugovora, što svakako uključuje imena i prezimena lica sa kojima su ti ugovori zaključeni, izuzev podataka koji se odnose na lične podatke tih lica kao na primjer jedinstveni matični broj, nacionalnost, bračno stanje, adresa stanovanja...

Blagovremenim zahtjevom za vanredno preispitivanje te presude (u daljem tekstu: zahtjev), tužena pobija njenu zakonitost zbog povrede pravila o postupku i povrede materijalnog propisa. Navodi da je tužena pravilno odbila zahtjev tužioca jer je u skladu sa članom 8. Zakona o slobodi pristupa informacijama Republike Srpske („Službeni glasnik RS“ broj 20/01 u daljem tekstu ZSPI), utvrdila postojanje zaštite privatnosti, kao izuzetak kojim se odbija pristup informacijama, jer traženi podaci uključuju lične interese koji se odnose na privatnost trećeg lica, zbog čega je utvrdio da ne postoji osnov za primjenu člana 10. navedenog zakona za dostavljanje djelimičnih informacija. Tuženoj je kako se dodaje i dalje nejasno koji je to javni interes za objavljivanje podataka o ugovorima o djelu, odnosno koji su to podaci koje tužilac smatra podacima od javnog interesa, s obzirom da je od tužene tražio kompletnu dokumentaciju, a nije precizirao svoj zahtjev u tom smislu. Predložila je da se zahtjev uvaži i presuda ukine i predmet vrati tom sudu na ponovni postupak.

U odgovoru na zahtjev tužilac je istakao da Pravobranilaštvo Republike Srpske u smislu člana 1. Zakona o Pravobranilaštvu Republike Srpske samostalno istupa pored sudovima i drugim nadležnim organima i preduzima pravna sredstva radi zaštite imovinskih prava i interesa Republike Srpske, grada, opštine i njihovih organa i organizacija, a da u konkretnom slučaju Pravobranilaštvo nije imalo ovlašćenje tužene za podnošenje zahtjeva. Nadalje, protiv presude kojim je tužba uvažena i osporeni akt poništen nije dozvoljen zahtjev za vanredno preispitivanje, a što da proizlazi iz rješenja Vrhovnog suda FBiH Uvp-278/07 od 31.7.2007. godine. Imajući u vidu navedeno predložio je da se zahtjev odbaci ili odbije, jer da tužena nije shvatila i pravilno primijenila institut ispitivanja javnog interesa.

Razmotrivši zahtjev, pobijanu presudu, odgovor na zahtjev, te ostale priloge u spisima predmeta, na osnovu odredbe člana 39. Zakona o upravnim sporovima („Službeni glasnik RS“ broj 109/05 i 63/11- u daljem tekstu: ZUS), ovaj sud je odlučio kao u izreci ove presude iz slijedećih razloga:

Tužena je podnijela zahtjev za vanredno preispitivanje pobijane presude koji je u njeno ime potpisao zamjenik pravobranioca Nikola Tomašević. Rješenjem Vrhovnog suda Republike Srpske broj 11 0 U 015080 15 Uvp od 31.1.2018. godine spisi predmeta Okružnog suda u Banjaluci broj 11 0 U 015080 14 U su vraćeni tom sudu radi otklanjanja nedostataka koji se odnose na ovlašćenje na zastav i podnošenje zahtjeva za vanredno preispitivanje pobijane presude, zbog toga što spisima predmeta nije priloženo ovlašćenje tužene za sastav i podnošenje zahtjeva za vanredno preispitivanje sudske odluke, odnosno za zastupanje u sudskom postupku a sve u smislu člana 18. stav 3. Zakona o Pravobranilaštvu Republike Srpske, a na osnovu člana 37. stav 2. ZUS u vezi sa 21. ZUS i člana 336. stav 1. Zakona o parničnom postupku koji se u upravnom sporu primjenjuje na osnovu odredbe člana 48. ZUS. Tužena je aktom broj 21.01/052-227/14 od 19.2.2018. godine dala ovlašćenje Pravobranilaštvu Republike Srpske – Sjedište zamjenika Banjaluka da zastupa tuženu u predmetnom upravnom sporu, na koji način su otklonjeni nedostaci ovlašćenja za podnošenje predmetnog zahtjeva.

Nije osnovan prigovor tužioca da je zahtjev nedozvoljen, jer da presuda nije pravosnažna u materijalno pravnom smislu, Pobijana presuda je pravosnažna u formalnom smislu, pa je protiv iste dozvoljen zahtjev što proizlazi iz odredbe člana 35. stav 1. ZUS, prema kojoj, protiv pravosnažne sudske odluke okružnog suda donesene u upravnom sporu stranka može podnijeti zahtjev za vanredno preispitivanje sudske odluke Vrhovnom sudu Republike Srpske, putem nadležnog suda. U tom smislu je bez uticaja pozivanje na odluku

Vrhovnog suda FBiH koja nije donijeta na osnovu odredaba ZUS pa stav tog suda u pogledu dozvoljenosti zahtjeva ovaj sud neće komentarisati.

U ovom upravnom sporu pravilno je po ocjeni ovog suda tužba uvažena i osporeni akt poništen, jer to proizlazi iz odredaba člana 6. ZSPI, a što je posebno regulisano članom 25. stav 4. navedenog zakona, s obzirom da javnost treba i mora da ima saznanja o radu državnih (javnih) organa, tako da isti ne mogu biti izolovani od očiju javnosti, a pri tom cijeneći izuzetke propisane članom 6., 7. i 8. ZSPI, kao i interese fizičkih lica, ako ti interesi nisu u suprotnosti sa odredbama tog zakona. U tom smislu je pravilno sud zaključio da javnost treba da zna, odnosno ima saznanja o transparentnosti rada i izdvojenim budžetskim sredstvima za realizaciju pomenutih ugovora, što svakako uključuje imena i prezimena lica sa kojima su ti ugovori zaključeni, izuzev podataka koji se odnose na lične podatke tih lica (jedinstveni matični broj, adresa stanovanja, nacionalnost ...). Saglasno navedenom da se ZSPI ne može posmatrati i ograničiti isključivo na puko saopštavanje informacije o broju zaključenih ugovora, već se mora cijeliti širi kontekst tj. sadržina i smisao traženog zahtjeva o čemu je tužena dužna da vodi računa prilikom ponovnog odlučivanja, jer je u smislu odredbe člana 50. ZUS obavezna postupiti po pravnom shvatanju i primjedbama suda iz pobijane presude.

Iz iznijetih razloga, po ocjeni ovog suda, u pobijanoj presudi nisu ostvareni razlozi iz odredbe člana 35. stav 2. ZUS, pa se zahtjev tužene odbija kao neosnovan na osnovu odredbe člana 40. stav 1. ZUS.

Zapisničar
Mira Mačkić

Predsjednica vijeća
Vesna Antičić

Tačnost otpavka ovjerava
Rukovodilac sudske kancelarije
Amila Perić